

[Jens Foged.]

syn til rutebilkørsel og specielt måske til turistbilkørsel. Jeg er vidende om, at beskatningsforholdene for private rutebiler og private turistbiler kan kollidere med problemet omkring de statsejede rutebiler, og derfor beder jeg den højtærede finansminister om at tage det problem op til nøje belysning i udvalget, så der ikke sker nogen forskelsbehandling mellem den privatejede turistkørsel, bliver det vel nærmest, det drejer sig om, og den privatejede statskørsel, når statens rutebiler anvendes til turistbiler.

Vi finder det rigtigt, at hyrevognene ikke er inde under samme lovgivning, vi finder det rigtigt, at ministeren vil fremsætte et forslag om afvikling af vægtafgiften for hyrevogne, og vi må afvente, hvorledes ministeren vil få dette afvejet med det pågældende lovforslag.

Vi kan anbefale lovforslaget til en velvilig behandling i udvalget.

Gudme (RV):

Inden for erstatningsretten er det et sundt og almindeligt anerkendt princip, at den, der volder en skade, skal betale for den, og det gælder også, når en automobilist volder en skade, så kommer han igennem sit forsikringselskab til at betale de direkte udgifter, der følger af denne skade. Det vil sige den arbejdsfortjeneste, som den påkørte har mistet, det vil sige lægebehandling, det vil sige hospitalskørsel, det vil sige ødelagt tøj, det vil sige svie og smerte, men det vil ikke sige sygehusophold. Og i virkeligheden er vel de største udgifter som følge af trafikulykker i dag de penge, som skal betales — og i dag betales af alle skatteydere — for at skadelidte må henligge mange, mange dage i hospitalssenge.

Derfor fremførte vi i sommer det forslag, at i stedet for, at alle skatteydere skal betale for trafikofrenes hospitalssengedage, måtte hellere de, der var skadevoldere, betale det, således at man fandt frem til et eller andet beløb pr. hospitalssengedag og sørgede for, at det blev betalt af dem, der i trafikken voldte skader.

Det var det oprindelige forslag, det forslag, som af hr. Glistrup blev nævnt så venligt, at han sagde, at det ligefrem var en historisk dag. Men der er efterhånden forekommet mange historiske dage i hr. Gli-

strups opregninger her fra talerstolen. Det var en historisk dag, da vi fremsatte dette forslag, og det er vi taknemlige for at få at vide, ikke mindst fra den side.

Men da forslaget nu efter septemberforliget skulle udarbejdes i praksis, fandt man altså frem til, at man måtte tage en genvej i stedet for at lade den enkelte skadevolder direkte betale, eller i hvert fald betale gennem sit ansvarsforsikringselskab, nøjagtigt opgjort i kroner og øre eller i hvert fald en brøkdel af det beløb, som det kostede at have de skadelidte på hospital. Det var bedre og mere praktisk at pålægge en standardmæssig afgift på ansvarsforsikringerne.

Nu siger hr. Glistrup i dag, at han har et forslag, hvorved han er i stand til at realisere vore tanker af 22. august. Jeg skal da sige åbent, at det vil vi gerne se. Hvis det tilgodeser det samme formål, som vi havde, at man på den måde kan få dækket udgifterne i rimeligt omfang ved hospitalssengedage, som er forvoldt ved trafikulykker, så lad os få det med i overvejelserne og lad os hellere få det nu end senere, så skal vi tage det op til en overordentlig velvillig bedømmelse, hvis der i øvrigt er rimelighed i forslaget. Men indtil vi har set det, har vi altså kun dette lovforslag, og vi mener, at finansministeren, sådan som han har skrevet forslaget, på rimelig og fornuftig måde har omsat tanken i en standardiseret betaling fra alle automobilførere, fra alle motorkørerne, til de udgifter, som det offentlige nu engang må betale for disse hospitalssengedage.

Vi kan senere hen under udvalgsarbejdet diskutere princippet om, hvordan man skal fordele smerten, men sådan som forslaget er tegnet op, hvor man siger, at der skal et 50 pct. tillæg på almindelige forsikringer, men kun 25 pct. tillæg på lastbiler, lyder det rigtigt. Jeg vil gerne sige, idet jeg stadig væk imødeser hr. Glistrups forslag med interesse, at der skal meget til, hvis hr. Glistrup er i stand til at komme med et forslag, der kan give lavere administrationsudgifter end dem, der antydes i finansministerens forslag. Det er sjældent, vi ser et forslag, der er i stand til at fremskaffe en afgift på i alt 300 mill. kr., der kan opkræves for 10.000 kr. om året med 5.000 kr. som startudgift ved indkøringen, så jeg tvivler på, at man er i stand til at finde nogen anden form, hvor-